

גליון אל"ה הדברים

דברי תורה של המגיד מישרים החסיד שבכהונה
הגה"ח ר' ארי' ליבוש הכהן וויינפעלד ז"ל

פרשת בלק

שנה ב' גליון ס"ו

כולל בתוכו

ארי' שואג

פניני המגיד

גדולת ד'

מאמרים ומכתבים

ארי' שואג | דרשות נלהבות,
לעורר הלבבות,
במקהלות אלפי רבבות

דרשה בביהמ"ד הגדול קרית יואל לקראת כינוס הגדול נגד פגעי הטעבנעלגיע
שהתקיים יום א' פרשת שלח תשע"ג

טייערע הארציגע ברודער א גוט שבת! כ'ויל ענק (1) פרעגען א קשיא (2) דעציילען א מעשה
(3) פארשטעלען א בילד (4) זאגען א תירוץ און מיט דעם וועל איך ענדיגען.

די וואך שטייט משה רבינו שיקט מרגלים אין זאגט הטובה היא אם רעה, און אזוי ווייטער ביי יעדע
זאך זאך האט ער ארויסגעזאגט דבר והיפוכו פונקט ביים לעצען היש בה עץ אם אין האט ער נישט
געזאגט בפירוש דאס פארקערטע נאר "אם אין" פארוואס?

כ'ויל ענק פארציילען א מעשה דער עכבר (מייז) האט געלערנט זיינע קינדער, עטץ דארף אנהייבען
זיכען אליין'ס דאס עסען, אבער זאלטס וויסען אז ס'איז דא א שונא מ'דארף זיך פין איהם היטן, ווייל
ער קען פארציקען, זענען זיי ארויס און געטראפען א הינדעל, וואס גייט מיט א אויפגעהויבענע קאפ,
מיט א שיינעם רויטען קאקאש, האבען זיי געפרעגט ווי אזוי קוקט ער אויס האבען זיי איהם געזאגט
אלע סימנים, האט ער געזאגט דער וואס גייט מיט אן אויפגעהויבענעם קאפ, איז נישט ענקער שונא,
ווער דער? דער וואס גייט בענווה מיט א אראפגעבויענעם קאפ, מ'קען מיינען מי יודע וואס, דאס איז
דער קאץ, ער איז ענקער שונא און פון איהם זאלט עטץ זיך היטען, אין מיט דעם טייטש דער פירוש
אויף תהלים שערי פרנסה טובה דעם פסוק (קפ"י י' פסוק י') ידכה ישוח ונפל בעצומיו חלכאים עיי"ש,
באלד וועט עטץ פארשטיין וועגען וואס איך פארצייל ענק די מעשה.

יעצט וויל איל ענק געבען א בילד פון ווילאמסבורג, נאר כ'ויל קודם מקדים זיין א ייטב לב אין פרשת
לך אויפען פסוק ולא נשא אותם הארץ לשבת יחדיו וגו', ווי ער ברענגט פון ספר דרך אמת אז ס'איז נישט
מעגליך צו טוהן דעם רצון השם מיט אן עשה, אויב מען איז עובר על רצונו מיט א לא תעשה, און דאס
מיינט די משנה אין אבות כל שיראת חטאו קודמת לחכמתו מתקיימת, אלע אידען זענען גלייך צו גיין
אין בית מדרש לערנען דאווענען אנטוהן ציצית אנטוהן תפילין וכדומה, מיט אנדערע מצות עשה וואס
איז בחינת עשה טוב, אבער מיטען שב ואל תעשה מיטען סוד מרע, זענען נישט אלע גלייך לא ראווי
זה כראוי זה.

ס'איז דא נער'נים וואס מיינען אז עבודת ה' איז לערנען און דאווענען, זיי ווילען נאר מיט קום ועשה,
אבער פון ידאת שמים האבען זיי פארגעסען אויף אלעם טרעפען זיי זיך א כחא דהתירא עדיף, משא"כ
ערליכע אידען ווייסען אז דער עיקר איז מקדים זיין דער סוד מרע, מ'דארף מדקדק זיין אין אנטלויפען
פון צ"ט שערי היתר, אבי מ'זאל נישט צוקומען ח"ו צו איין פון הונדערט באיסור, וכבר שמעתי אומרים
שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת, רצה לומר שבתחילה צריך לסוד מרע, ולהיות שב ואל תעשה במה
שאסרה תורה, ואחר כך קום ועשה טוב ושוא המשכימים הקום ועשה ומאחרים שבת השב ואל תעשה
עיי"ש דפח"ח.

מואב נתייראו מפני בני ישראל שהם כאיש אחד בלב אחד

הנה עם יצא ממצרים (במדבר נב, ה).

יש להקשות, למה הזכיר בלק בדבריו לבלעם ענין יציאת מצרים, ולמאי נפקא מינה בענינו.

ויש לומר עפ"י מה שפירשנו מה שאמר פרעה הרשע לעמו (שמות א, י) הבה נתחכמה לו פן ירבה וגו' ונוסף גם הוא על שונאינו וכו', והיינו שחשש פרעה שמא יקומו בני ישראל ויערכו מלחמה נגדו. ואמרנו לפרש, דהנה כאשר יקומו עם אחד לערוך מלחמה, הרי שמתנאי המלחמה הוא שיהיו כולם יחדיו, וילחמו כאיש אחד בלב אחד, ואז מובטח להם עטרת נצחון, ומזה פחד פרעה, אשר על כן נתחכמו המצרים לשלוט בגופן, והיה בדעתם בקל וחומר אם בגופן שלטו בנשותיהן לא כל שכן, ומעתה שוב לא יהיו עם אחד, ולא ילחמו כאיש אחד, ולא יעלה בידם הניצחון.

ובזה יש לפרש הכתוב המוצב בראש הפרשה (לעיל ג) ויגר מואב מפני העם מאוד כי רב הוא, ויש לדקדק מה שאמר בלשון יחיד 'כי רב הוא' והוי ליה למימר 'כי רבים הם', ולדברינו יש לומר, שכיון שראו מואב מה שעשו ישראל לסיחון ולארצו, על אף שהיה מן הגיבורים שעליו היה בטחונם, והנה ניצחוהו בני ישראל, ועל כרחך שהם מאוחדים יחדיו, ונלחמו כאיש אחד ולזה ניצחוהו. וזהו שאמר **ויגר מואב מפני העם מאוד כי רב הוא** והיינו שגדול כוחם ואדיר, על שהם מוסרים נפשם כאיש אחד בלב אחד, ואם כן ויקץ מואב וגו'.

ומעתה יונעם לך מה ששלח בלק לבלעם **הנה עם יצא ממצרים**, היינו למורת רוחם של המצריים, ולא עמדה להם סברתם שאמרו אם בגופן שלטו וכו', ועם ישראל הוא בחינת 'עם יצא' כאיש אחד, ולכן נתייראו מאוד מפניהם.

בנח הצדקה יש לנו כפרה על עוונותינו

כי הכיתני זה שלש רגלים
(במדבר נב, נח).

פירש רש"י, רמז לו, אתה מבקש לעקור אומה החוגגת שלש רגלים בשנה. יש לדקדק מדוע נקט דוקא מצוה זו, וכי אין להם לישראל די מצוות נעלות שבזכותם ינצלו, אתמהא.

ויש לומר, דהנה כשהלך בלעם לקלל, אמר הכתוב (לקמן כד, א) וישת אל המדבר פניו, ותרגם אונקלוס ושויו לקבל עגלא דעבדו ישראל במדברא אפוהי, והיינו שביקש הרשע לעורר עליהם מידת הדין מחמת חטא העגל.

ונקדים, דהנה ידוע גודל מעלת הצדקה שיש להזהר וליתן לעניים בימי המועדות, שיוכלו לחגוג בשמחה ובטוב לבב, וכדכתב רש"י ע"כ (דברים טז, יא) ושמחת לפני ה' אלוך וגו', והגר והיתום והאלמנה, ארבעה שלי כנגד ארבעה שלך, בנך ובתך ועבדך ואמתך, אם אתה משמח את שלי אני משמח את שלך.

ונקדים עוד מה שאיתא בילקוט (הושע פ"ו, רמז תקכב) אמר הקב"ה, חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הזבח וכו', פעם אחת היה רבן יוחנן בן זכאי מהלך בירושלים והיה רבי יהושע מהלך אחריה, ראה בית המקדש שהוא חרב, אמר אוי לנו על הבית שחרב, מקום שמתכפרין בו עוונותינו. אמר ליה, בני אל ידע לך, שיש לנו כפרה אחרת שהיא כמותה, ואי זה גמילות חסדים. נמצא לפי זה, שבכל שלושה הרגלים יש לנו כפרת עון, שהרי בהם נותנים צדקה לעניים ובזה מתכפרין עוונותינו.

ומעתה אתי שפיר, שכיון שחפץ בלעם לעורר עליהם מידת הדין, להיות להם למזכרת עון, לכך אמרה לו **אתה מבקש להרוג אומה החוגגת שלוש רגלים בשנה**, והיינו שבהם יש לנו כפרה בכח הצדקה שאנו גומלים זה את זה, וא"כ לא תוכל לעורר עליהם הקטרוג.

ועל דרך הרמז נראה להעמיס בכוונת המשורר (תהלים עח, לח) **והוא רחום**, כאשר אדם מתדבק במידותיו ית' ומרחם על הבריות, ועוסק בצדקה וחסד, בשכר זאת **ולא ישחית** שיזכה לכפרת עוון, ולא יירא מעונש על עוונותיו.

'הרוצה לשקר ירחיק עדותו'

לא הביט און ביעקב (במדבר נג, נא).

כתב בתרגום אונקלוס, אסתכלית לית פלחי גלולין בדבית יעקב, ואף לא עבדי לאות שקר בישראל, וצ"ב.

ויש לפרש על פי מה שאיתא בנועם מגדים פרשת חקת (ד"ה אז ישיר) בדרך מליצה, לפרש מאמר הראשונים (עיין רא"ש עמ"ס שבועות, פ"א סימן ג) הרוצה לשקר ירחיק עדותו, כי אמרו ז"ל (סנהדרין פט ע"ב) ענשו של בדאי שגם באומרו אמת לא יאומן, והנה קריאת שמע עדות הוא כאמרם () כל הקורא קר"ש בלא תפילין כאילו מעיד עדות שקר, ולהנ"ל נמצא שע"י דבר שקר שידבר אדם ח"ו לא תקובל עדותו בקריאתו את שמע, שהרי אין אנו מאמינים לו. וזהו 'הרוצה לשקר ירחיק עדותו', שהדובר שקר מרחיק את עדות הקריאת שמע שאומר, וכמשנ"ת.

ובזה יומתקו לך דברי התרגום 'אסתכלית לית פלחי גלולין בדבית יעקב' היינו שכולם מייחדים שמו יתברך ויתעלה בכל יום תמיד, ואומרים

פעמיים באהבה שמע ישראל וגו', ובזה מעדיין הם על אחדותו ית', וכי תימא שעדותם רחוקה ח"ו, לזה אמר **'ואף לא עבדי לאות שקר בישראל'**, ולכן שפיר ה' אלקיו עמו.

בנח מצות תפילין נוצחים ישראל במלחמה

הן עם כלביא יקום וכארי
יתנשא (במדבר נג, כד).

פירש רש"י, כשהן עומדין משינתם שחרית הן מתגברין כלביא וכארי לחטוף את המצוות וכו' ולהניח תפילין. דבר אחר, הן עם כלביא יקום וגו', כתרגומו (הא עמא כליתא שרי וכאריא יתנטל, לא ישרי בארעה עד דיקטול קטול, ונכסי עממיא יירת), ונראה לקשר ב' הפירושים כאחד.

דיש לומר, שעל ידי מצות תפילין זוכין ישראל לנצח את האויבים. דהנה כתב הרב **מעשה רוקח** פרשת וישלח (דרוש א) מספר **גליא דזיא** שהלך יעקב אבינו לקראת עשיו כשהוא חבוש בתפילין, ותמוה. וביאר, דהנה יעקב נתיירא מעשיו על שהיה בידו זכות כיבוד אב, והנה אם היה ליעקב זכות התורה לא היה עליו להתיירא מעשיו כלל, שהרי גדול תלמוד תורה יותר מכיבוד אב, אלא שכיון שהיה יעקב עוסק במלאכתו בבית לבן ולא היה לו פנאי לעסוק בתורה כראוי, לכך נתיירא מעשיו.

אלא דאיתא במדרש (תהלים א, יז) אמרו ישראל לפני הקב"ה, אנו רוצים ליעג בתורה ואין לנו פנאי. אמר להם הקב"ה, קיימו מצות תפילין ומעלה אני עליהם כאלו אתם יגעים יומם ולילה, ומעתה י"ל דתפילין נחשב כעסק התורה, ולכן יצא יעקב לקראת עשיו בתפילין, שא"כ יש בידו זכות עסק התורה, ושוב אינו מתיירא מעשיו, עכ"ד.

ומעתה אתי שפיר ב' הפירושים ברש"י עולים בקנה אחד, שעם ישראל חוטפין המצוות **'להניח תפילין'** ובזה **'לא ישרי בארעה עד דיקטול קטול ונכסי עממיא יירת'**, שבני ישראל מנצחים במלחמה בזכות מצות תפילין, וא"ש.

עוד יש לומר באופן אחר קצת, עפ"י אמרם ז"ל (מכות י ע"א) א"ר יהושע בן לוי, מאי דכתיב (תהלים קכב ב) עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלים, מי גרם לרגלינו שיעמדו במלחמה, שערי ירושלים שהיו עוסקים בתורה, ולפי"ז יש לומר עפ"י דברי הרב מעשה רוקח הנזכרים, שביאר שכח מצות תפילין שווה לעסק התורה, וא"כ גם בשביל מצות תפילין נוצחים ישראל ועומדים רגליהם במלחמה.

וז"ש רש"י והתרגום יחידיו, שע"י 'להניח תפילין' **'לא ישרי בארעה עד דיקטול קטול ונכסי עממיא יירת'**, כמשנ"ת.

**הפכתי מספדי למחול לי וגו'
למען וגו' (תהלים ל' יב)**

דמצינו שהקב"ה מעניש את האדם חלילה צריך לידום ולקבלו באהבה כמו שכתב וידום אהרן על כן מתפללין שה' יטיב לעמו ויהי' גומל חסדים טובים שיהא ניכר לעיני ישראל ואז למען יזמך כבוד ולא ידום אך ה' אילוקי עולם אודם. (תפלת שלמה בחלק המועדים מדור תפלה דף כ' ד"ה הגומל חסדים).

ויש להוסיף בדאמת למה נאמר וידום אהרן הלא אמרו רז"ל כשם שמברך על הטוב מברך על הרעה? ונקדים לפרש הפסוק אודה ה' מאוד בפי ובתוך רבים אהללנו. דהנה פירש בספר סעוד בת רבים מה שכתב הנביא שוש אשיש בה' תגל נפשי באלקי, על פי הנ"ל כל החילוק דכשמברך על הטוב יכול לברך בפיו וגם בריבים שגם אחרים ישיחומו בו, מה שאין כן על הרעה הוא במדרגה גדולה אם כי יכול לשמוח בעצמו אם הגיע למדה זו, אבל אינו יכול לשמוח אחרים עמו, כי אחרים אין יכולים להיות שמח על זה שנעשה לו רעה, וגם אפשר שלא יאה שיברך בפיו, דאפשר שיש בה משום יוהרא שנראה כאילו מתגאה, ועל כן נלפענ"ד דאף דאהרן הכהן ה' במדרגה שה' בשמחה וקבלו באהבה מלך מקום ה' מברך רק בלבו ולא בפיו כדי שלא להתגאה ובוזה פירש שם שוש אשיש בה' אם יש מדת הרחמים בטובה אז שוש אני וגם אשיש את האחרים, אבל תגל נפשי באלקי כשיש מדת הדין תגל רק נפשי ואיני יכול להשיש אחרים וגם לא יכול לברך בפה רק נפשי לבד ובוזה יש לפרש אודה ה' מאוד בפי על מדת הרחמים אני יכול להודות בפי וגם בתוך רבים אהללנו שגם אחרים ישישו עמי.

שוב שמעתי לפרש על זה האופן דמצינו שדוד המלך קיים מה שכתב כשם שמברך על הטוב כך מברך על הרעה, ומצינו בפסוק ב' אהלל דבר באלקים אהלל דבר. שפירש שהוא מהלל בכל אופן בין במדת הדין ובין במדת הרחמים, ועל כן אמר דוד המלך ע"ה אני לא אהי' כאהרן שהי' מהלל רק בלב ודומם בפיו אלא למען יזמור כבוד ולי' ידום אני לעולם אל אדום ה' אלקי בין במדה'ר בחינת ה' ובין במדה'ר בחינת אלקי לעולם אודך בפה ולא ידום.

או יאימר לפרש עוד על פי מה שכתב בספר צמח ה' לצבי פרשת עקב על פי מה דאיתא במסכת יומא (דף ס"ט ע"ב) למה נקרא שמן אנשי כנסת הגדולה שהחזירו עטרה ליושנה שאמרו אדרבה הן הן גבורותי שכובש את כעסו (ושותק), והביא שם שעל דרך זה שמעו מפרשים שלשה כתובים הבאים כאחד א) נחמו נחמו עמי יאימר אליכם שהנחמה הוא שיאימר ולא ישתוק ב) ועתה יגדל נא נח ה' כאשר דברת לאמור ולא השתיקה, ג) תהלים (פ"ג ב') אליקים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקוט אל עיי"ש, ולפענ"ד נראה לפרש פסוק דינן למען יזמך כבוד ולא ידום שעכשיו מזמרים כבודו של השי"ת שהוא גבור שכובש את כעסו ושותק, אבל אין זה שלימות ועל כן מבקשים למען יזמך כבוד ולא ידום שלא נצריך לומר שהכבוד הוא שדומם אלא הכבוד יהי' שיאימר ויתראה גבורותי כשהוא מדבר.

**היטיבו נגן בתרועה כי ישר
דבר ה' (שם ל"ג ג'-ד')**

שמעתי מתלמידי חכם שהוא חתנו של הרב **יואל אשכנזי** שליט"א אבד"ק יאס יע"א שפעם אחת דיבר עם **כ"ק רבינו (שליט"א) זי"ע** ותחת אחד השיחים פירש לו פסוק זה, על זה האופן דהנה איתא בשו"ע (ארח סי' תצ"ז) שמקודם צריך לעשות תקיעה ואח"כ תרועה ואם הפך לא יצא. ואמר הטעם דבאותיות תקיעה ישנה אותיות ל"ה מהשם הוי"ו ב"ה, ובתרועה יש אותיות ו-ה כל צריך להוציא את השם כסדרן, וזה שאמר הטיבו נגן בתרועה [מת?] באופן שיהי' כי ישר דרכי ה' שהשם הוי' ב"ה יהיו כסדרן עד כאן ודפח"ח ושי".

או יאמר על פי מה שכתב האלשיך הק' לפרש הפסוק למה ה' תעמוד ברחוק, עי' בישמח משה פרשת ונחם שהביאו, וז"ל האלשיך פירש הפסוק (תהלים א) למה ה' תעמוד ברחוק, דבהגלות אין שמו שלם (תהומא תצא ס"י יא), דהיינו שיש פירוד בין י"ה ל"ה בענין השפעה, וכעין זה כתב הגלאנטי בפסוק (איכה א) כי ראתה גוים באו מקדשה, כי ראתה ס"ת י"ה, באו מקדשה ס"ת ו"ה, וגוים ביניהם, והבן. והנה בעבור ישראל ח"ו הם מרחקין השם כביכול, וגם מסלקין שכיתנו, ואז ח"ו לא נקרא אלקי ישראל רק אלקי צבאות עליונים, ונוח לו ית' שיותר שיקרא אלקי ישראל, עכ"ל, ולפי זה, שם לפרש שירו לו שיר חדש הטיבו נגן תרועה כי ישר דבר ה' בלי הפסק והרחקה הרחמן יזכנו במהרה לזה.

**כי ישר דבר ה' וכל מעשהו
באמונה (שם ל"ג ד')**

ע'י בייטב לב פרשת ויגש דף ק"כ עמוד ד' שהביא
מה שחקר הרמב"ם על ענין תפלה הכי יש השתנות
ברצון ה' ותירץ להראות כח אמונתו באלקי עולם
והגם שהקב"ה יודע מחשבות. מכל מקום נצרך בשביל
המלאכים המשמאלים ומלכותא דרקייע כעין מלכותא
דארעא. ומלך במשפט יעמוד ארץ. ולכן צריך לבטא
בשפתים למען ידעו מכה זה את אשר עם לבבו כי הוא
שלם עם ה' ואמונתו. עד כאן. ועל פי זה יש לפרש כי
ישמר דבר ה' דמאן הואוי לומר דיבורים לפני הקב"ה כי
וכול מעשהו באמונה ועל כן דיבוריו מראה אמונתו
והבן.

**אברכה את ה' בכל עת תמיד תהילתו
בפי, בה' תתהלל נפשי וגו' (שם ל"ד ב')**

יש לומר על פי מה שאיתא במתניתין (פרק ט' משנה ה') חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטוב, וזה שאמר דוד המלך ע"ה באלקים אהלל דבר בה' אהלל דבר (תהלים נ"ו י"ב) לעולם אתו שבח לה' בין על מדה"ד שבא משם הוי"ו ב"ה ונראה הטוב לעין כל ונוכח, ובין על מדה"ד הבא משם אלקים המורה על דין ונראה לעין כרעה, וזה שאמר אברהם את' ה' בכל עת בין כשהוא שולט ע"י במדה"ד ובין כשהוא ע"ה' כל עת בין כשהוא תחתיו כפי, ואמר דוד המלך דברש"ע אני מבקש מכאן ולהבא בה' במדה"ד תתהלל נפשי שאוכל להודות לך

שמך על הטוב שעשת עמי ולא אצטרך שוב עוד להודות
לך משפטי צדקין וזה שאמר בה' תתהלל נפשי.

עוד יש לומר לפרש ב' כתובין הבאים כאחד באופן נאה בעזהש"ת והוא על פי מה שכתב הבית שמואל אחרון פרשת יתרו לפרש ואני בחסדך בטחתי אם אני בוטח רק בחסדך הגדול בלי זכות שלי אז רק יגל "לבי" ישיועתך, אבל מתי אשירה לה' "בפה" כי גמל עלי "זכותי" ודעל נס שאין עושיין לאדם בזכותו אינו יכול לומר שירה, והוא מרש"י פרשת וירא שאמרו המלאכים ללוט את תבט אחרייך דאתה אין כדאי להנצל רק בזכות אברהם לכך אין אתה יכול לראות במפלתם, ועל פי זה המשיך לפרש הפסוק ויושע ד' וגו' אז ישיר עיי"ש, ועל פי זה נראה דמי שאין לו זכות כשלעצמו אל יתגאה לומר שירה בפה רק שיכיל וידום בעת ההוא ויגל רק בלבו על הטוב שעשה לו הש"ת. ולפענ"ד נראה להוסיף דזהו נאמר על מי שמודה לה' רק על הטוב שקיבל, ואז ח"ו נראה כפחיתת הכבוד כי מי הוא אשר ירים את קולו ויקרא בקול גדול להתנהדר לפני מלך, ממך מ' שהוא, ומברדיגה שמברך על הירעה כשם שמברך על הטוב, אם כן בטל חשבון הנ"ל כי מי יודע על מה שהוא מברך את ה', הטובה היא אם רעה, וזה שאמר דוד המלך ע"ה אברכה את ה' בכל עת כיון שאני מברך את ה' בכל "עת" בין למדה"ו ובין למדה"ד על כן תמיד תהללנו "בפה" דייקא דלכאורה בה' כשהקב"ה עושה חסד הבא משם הוי' ב"ה אז תתהלל רק "נפשי" אלא על כרחך משום שאני מברך את ה' בכל עת על כן אין שום עושה וישמעו עניונו שתולתיו הכל רק בחסדו הגדול יתברך ולא בזכותו וישמחו שגם הם יוכלו לברך את ה', מעתה אין בפה מכיון שהם מברכים אותו בפי תמיד לעולם ועד.

ויע' בכלי יקר פרשת בשלח על הפסוק עזי וזמרת וגו' שכתב בא"ד בדין הקב"ה עושה חסד זה מכם כי גם אני מברך את ה' על הרעה כשם שאני מברך על הטובה ועיי"ש באריכות דבריו הק' ולפי"ז יתכן יותר ב' פירושי הנ"ל פירש הא' כיון שאני מברכו על הכל על כן מן הדין אבקש שיעשה עמי חסד, ועל כן אני מבקש שפיר בה' תתהלל נפשי לה', כיון דהחסד הוא מצד הדין על כן שפיר תמיד תהלתו בפ'.

**מי האיש שהחפץ חיים אוהב
ימים לראות טוב וגו' (שם י"ג)**

יש לפרש על פי מה שכתב הישמוח משה פרשת מקץ הידועים, ובתפלה למשה בפסוק כלו בעשן ימי ועל פי מה שכתב בנועם אלימלך פרשת חיי בדה' ויאמר אברהם אל עבדו זל' ואז צריך דזיוות ושימור גדול שיהיה כל עסקיו לשמו ית' שלא יכשל ח'ו בשום דבר אפילו בדיבור קל לבטלה, כי עי'ז גורם לעצמו ח'ו להכשל בלילה בטומאת קרי חלילה, כי הצדיק גם שאינו מהרהר בהרהור אשה, רק שמוציא איזהו דיבור לבטלה, אזי ג"כ שולט בו הרע להחטיאו חזילה במקרה לילה וצריך שימור גדול, עכ"ל והיוצא מזה להשומר לעצמו זכה לאריכות ימים שלא יחסר ממנו וגם לא יחסר פרנסתו והוא אוהב ימים וגם לראות טוב והכל על ידי צורך לשונך מרע שהלשון יכול להביא ח'ו לרע.

מאמרים ומכתבים

מכתב 'מזל טוב' שקיבל מאת הגה"צ אב"ד שארמאש זצ"ל

בס"ד

יום ה' לסדר ויברך אותם אלקים ויאמר להם אלקים פרו ורבו
וכו' ז"ל תשרי תשס"ח לפ"ק

שלומים מרובים כטל וכרביבים ושנות חיים ושלוש יאריך
ימים ושנים טובים ובריות גופא וכט"ס א"כ אהובי ודינ"פ מו"ה
לייבוש וויינפעלד שליט"א.

אחרי דרך מבוא השלום והברכה, הנני בזה להודות לכם
מקרב לב עמוק, בשיר וקול תודה ותשואות חן, עבור נדבת
לבבכם הטוב להרים תרומה חשובה כיד ה' הטובה עליכם, הסך
חמישים דאללאר עבור שמחת הנשואין של בתכם הכלה, מרת
רחל תח' עם ב"ג הבה"ח יואל נ"ו.

וזאת הברכה אשר אני מברך אתכם, שהש"ת ישפיע לכם
כל מיני השפעות טובות ישועות ורפואות הנפש ורפואת
הגוף על כל רמ"ח איברים ושס"ה גידים, וימלא ה' כל משאלות
לבבכם לטובה, בכל מילי דמיטב וחפץ ה' בידכם יצליח, ותזכו
לראות רב נחת ותענוג אמיתי מכל יו"ת, דורות ישרים יבורך בנים
ובני בנים עוסקים בתורה ובמצות, בדרך ישראל סבא ותתברכו
ממקור הברכות בשפע ברכה והצלחה וכט"ס, ובכל אשר תפנו
תשכילו ותצליחו, עד במהרה נזכה כולנו יחד, לקבל פני משיח
צדקינו באופן נהירין בב"א.

הכו"ח אוהבכם וידידכם דושה"ט
הק' יואל מארגענשטערן

כ'דענק נאך ווען דער רבי זי"ע האט
המשך מאמר 'ארי' שואג' מעמוד א'
ארויסגענומען דעם עולם פון ישיבת כרכים
הקשה כדי צו פארווירקליכען קודם דעם "סור
מרע" און דורכדעם צו פארזיכערען דעם "עשה טוב" נישט אומזינסט איז קרית יואל
אויסגעוואקסען א שטאט לשם ולתפארת וואס שטייט העכער פון די שטאט מיט
אלע ענינים ווי צניעות וכדומה, ולהגיד שבחו של "אהרן", דער רבי זאל זיין געזונט,
האלט אן די מסורה פון באפארצוגען דעם סור מרע, "שלא שינה" ווי אנדערע וואס
זענען משכימי קום ומאחרי שבת, ווער ס'האט געהערט די דרשה מוצאי יו"ט, וואס
האט אפגעקלינגען אין דער גאנצער וועלט, מ'האט דאס פארסירט מיט די מוסדות
החינוך צו פארזיכערען דעם סור מרע קודם.

דער בילד אין שטאט איז אבער אנדערש ווי קרית יואל, וואס אלעס איז איינס
אחים לדיעה אין שטאט וואוינט מען געמישט, מיט אנדערע חסיד'סער, וואס פון
אינדויסען גייען זיי כלומרשט מיט חסידישע מלבושים, ס'איז דא א קום ועשה פון
תורה ותפילה אין נאך, אבער ס'איז נישט יראת חטאו קודם לחכמתו, מ'האט נישט
געפעדערט דעם סור מרע קודם, זיי זענען מאחר דעם שבת דעם שב ואל תעשה,
ממילא אויב אונזערע ברודער דארט ווילען מאכען תקנות קומט אהן זייער שווער,
ווייל מ'זעהט ווי אזוי יענער איז זיך מקיל.

על כן איז וויכטיג אז דער עולם דא זאל אריינקומען אין זיך משתתף זיין, נישט ווייל
מיר דארפען אסאך מענטשען, מיר האבען ב"ה גענוג און נאך מענטשען, נאר פשוט
אויב די זרע ברך ה' פון קרית יואל וואס הכרת פניהם ענתה בם, וועלען ארויסקומען
זיך משתתף זיין, וועט דאס זיין א גרויסע חיזוק ציקוקענדיג ווי אזוי קרית יואל האט
זיך מתגזר געווען מיט א סור מרע ווי ווייט מ'קען, מ'דארף האבען דעם חיזוק, ווייל
אונזערע אבות האבען זיך געשלאגען מיט די נעלאגען אין רעפארמער, מיר דארפען
שטיין און קעמפען מיט מכלומערשטע חסידישע אידען, וואס זענען מאחרי שבת
אין האבען קולות אינעם סור מרע, על כן והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ, מ'זאל
קומען מיט די פירות פון דא אין שטאט אריין.

און מיט דעם איז מתורץ די קשיא משה רבינו האט געזאגט היש בה עץ זאגט רש"י
אם יש בהם אדם כשר שיגן עליהם בזכותו האט ער געוואלט געבען א סימן ווער איז
דער אדם כשר וואס קען מגין זיין אם "אין" אויב ער איז מקדים דעם סור מרע קודם
ער זאגט "ניין" וואס מ'טאר נישט טוהן.

זאל השי"ת העלפען אין דעם זכות ולקחתם מפרי הארץ זאלט איהר זעהן נחת פון
אלע קינדער דורות ישרים ביז ביאת משיח צדקינו בב"א.

מכתב ידידות ששלח לריע

הגה"צ רבי מאיר פריעד שליט"א אב"ד אויווארש

עמ"י עש"ו

לסדר וכל אשר הוא עושה ה' מצליח בידו

שנת תשנ"א לפ"ק

שלום לכהן שדעתו יפה, שהעלה סולת מנופה ב"ג נפה, הספר החשוב תורת יפה,
ה"ה ידידי הנעים אף יפה, מו' הרב מאיר הכהן פריעד שליט"א

אחדשה"ט כראוי

הנני להחזיק לו טיבותא לנפשי על שזיכנו וכיבדני בכבוד התורה אשר הוציא לאורה
והנה למותר כי כל חיך אוכל יטעם, בנופת צוף וכל טעם, ולכן יישר חילו ופעלו,
ויזכה לראות פרי צדיק בעמלו, באותות לבית אבותיו איש על מחנהו ואיש על דגלו,
ובהכלו כבוד אומר כולו, וכדי שלא יהי' שליחי מצוה ניזוקין, הנה רצון פה כסף זקיקין,
ובחדא מחתא צדק בה ילין, לעושה מצוה נטפלין, וזכיות בין מזכי הרבים יגדלון.

ויזכה לקיים מיל"י דאבו"ת, ותורה וגדולה יהין אצלו משולבות, ויזכה להרבה חטיבות

הכ"ד נאום ידידו מוקירו כערכו הרם

ארי ליבוש הכהן וויינפעלד

עיר הצדיק קרי' נאמנה

קרית יואל יצ"ו

מכתב חיזוק ותודה ששלח

להגה"צ אבד"ק סאמבאטהעלי זצ"ל

בס"ד

אור ליום ד' לסדר העש"ד ל"ו ירב"ה תשמ"א

שוכט"ס לכבוד האי גברא רבה אשר זכה וזיכה את הרבים מעודו
עד היום הזה להרבות טהרה בישראל והכניס כמה עשרת אלפי ילדים
בבריתו של אאע"ה ה"ה הרב המאור הגדול בנש"ק מוה"ר יהושע כ"ץ
שליט"א אבד"ק סאמבאטהעלי יע"א

אחדשה"ט ושלוש תורתו כראוי

בשמחה רבה קבלתי הספר שו"ת ולאשר אמר והנני שולח תמורתו
כפי מסת ידי, יד כהן, ובהתדמנות זו הנני רוצה לקיים מ"ש בתורה
וצו את יהוש"ע וחזקוהו ואמצוהו כי הוא יעבור לפני העם, ואל יבוש
מפני המלעיגים, ויתחזק לישב באהלה של תורה מתוך נחת ושמחה
כי כל העוסק בתורה יסורים בדילין ממנו (ברכות ה' ע"א) ויזכה לרפואות
וישועות ויאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב הארץ.

הכ"ד נאום כהנא מסייע כהנא

ארי ליבוש הכהן וויינפעלד

פה עיר הצדיק קרי' נאמנה קרית יואל יצ"ו